

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL MARAMURES
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR**

Decizia nr. 2 din 02.03.2007

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Activitatea de Control Fiscal prin adresa din 04.01.2007 asupra contestatiei formulate de SC X SRL impotriva deciziei de impunere din 14.11.2006 emisa de Activitatea de Control Fiscal, privind virarea la bugetul statului a sumei reprezentand taxa pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 175 si art. 179 alin. (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, SC X SRL solicita admiterea acesteia motivand ca organele de inspectie fiscala au stabilit in mod gresit taxa pe valoarea adaugata suplimentara, neluand in considerare materialele de constructie, achizitionate cu scopul repararii si intretinerii unei cabane forestiere, in baza adeverintei din 15.11.2006, eliberata de catre Primarie.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 07.11.2006, organele de inspectie fiscala au constatat urmatoarele:

SC X SRL a dedus in perioada aprilie - septembrie 2006 taxa pe valoarea adaugata, aferenta unor achizitii de combustibil, in baza unor bonuri fiscale, care nu indeplinesc conditiile de document justificativ prevazute de Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul

fiscal, nefiind stampilate si completate cu denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare al autovehiculului.

Societatea a mai dedus in anul 2006 taxa pe valoarea adaugata, aferenta unor achizitii de materiale de constructii, inregistrate in evidenta contabila in contul 231 "Imobilizari corporale in curs" fara ca aceasta sa detina autorizatie de construire, in conformitate cu prevederile Legii nr. 50/1991.

In urma celor constatate in timpul inspectiei fiscale, s-a procedat la recalcularea taxei pe valoarea adaugata deductibila pe anul 2006 prin modificarea bazei de impunere, stabilindu-se taxa pe valoarea adaugata suplimentara.

Avand in vedere ca societatea a inregistrat taxa pe valoarea adaugata de recuperat mai mare decat taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, nu au fost determinate accesorii.

Urmare a celor constatate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea a incalcat prevederile art. 145 alin. (3) si (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Prin decizia de impunere din 14.11.2006, emisa in baza raportului de inspectie fiscala incheiat in data de 07.11.2006, organele de inspectie fiscala au stabilit taxa pe valoarea adaugata suplimentara, din care SC X SRL contesta taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiei materialelor de constructii.

III. Luand in considerare sustinerile contestatoarei, constatarile organelor de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de organele de inspectie fiscala, s-au retinut urmatoarele:

Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulate de SC X SRL, respectiv daca organele de inspectie fiscala au procedat in mod corect neacordand dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata, aferenta materialelor de constructii achizitionate pentru repararea unui imobil.

In fapt, in cursul anului 2006, SC X SRL a inregistrat in evidenta contabila 22 de facturi, reprezentand materiale de constructii,, achizitionate in vederea repararii si intretinerii unei cabane forestiere, deducand taxa pe valoarea adaugata.

Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 07.11.2006, organele de inspectie fiscala au considerat ca societatea a dedus in mod eronat taxa pe valoarea adaugata, aferenta achizitiilor de

materiale de constructii, intrucat societatea nu detine autorizatie de construire, in conformitate cu prevederile Legii nr. 50/1991.

In drept, art. 43 alin. (2) lit. F) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

**“Actul administrativ fiscal cuprinde urmatoarele elemente:
f) temeiul de drept;”**

Luand in considerare prevederile legale citate se retine ca organele de inspectie fiscala au invocat in mod gresit ca temei de drept pentru neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executarii lucrarilor in constructii, deoarece acest act normativ prevede doar ca executarea de lucrari fara autorizatie de construire se sanctioneaza cu amenda, fara a contine prevederi cu privire la dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata.

De asemenea, in decizia de impunere din 14.11.2006, organele de inspectie fiscala au invocat ca temei de drept pentru neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, art. 145 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizeaza:

“Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca:

a) taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa ii fie prestate de o alta persoana impozabila;” fara a explica insa de ce au considerat ca materialele de constructii achizitionate de SC X SRL in cursul anului 2006 in vederea repararii cabanei, nu sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile.

Mai mult, organele de inspectie fiscala nu acorda societatii dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata, aferenta materialelor de constructii dar, asa cum rezulta din actele administrative fiscale contestate, aceasta a avut dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata, inscrisa in factura din 10.12.2004, prin care a fost achizitionata cabana respectiva de la SC Y SRL, operatiune inregistrata de aceasta in evidenta contabila in luna decembrie 2004.

Avand in vedere acest fapt, cu adresa din 11.01.2007, Biroul Solutionarea Contestatiilor din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a solicitat Activitatii de Control Fiscal incheierea unui proces

verbal de cercetare la fata locului, pentru lamurirea aspectelor care fac obiectul contestatiei.

De asemenea, s-a mai solicitat sa se verifice daca aceasta cabana este in patrimoniul SC X SRL, fiind inregistrata in evidenta contabila, sau are alt proprietar, precum si daca societatea isi desfasoara activitatea in acest imobil.

Prin procesul verbal incheiat in data de 18.01.2007, organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Control Fiscal au constatat urmatoarele:

SC X SRL a prezentat organelor de inspectie fiscala factura fiscala seria din 10.12.2004, emisa de SC Y SRL, prin care s-a achizitionat o "cabana muncitori si teren aferent", fara a prezenta si alte documente din care sa rezulte transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor inscrise in factura mentionata.

Invocand prevederile art. 155 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care prevede:

"(2) Pentru livrarile de bunuri factura fiscala se emite la data livrarii de bunuri, iar pentru prestari de servicii, cel mai tarziu pana la finele lunii in care prestarea a fost efectuata" si ale pct. 59 alin. (3) al Titlului VI "Taxa pe valoarea adaugata" din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal", care precizeaza:

"In cazul livrarii de bunuri imobile, data livrarii, respectiv data la care se emite factura fiscala, este considerata data la care se face transferul dreptului de proprietate de la vanzator la cumparator. Orice facturare efectuata inainte de indeplinirea formalitatilor impuse de lege pentru a se face transferul dreptului de proprietate de la vanzator la cumparator se considera facturare de avansuri, urmand a se regulariza prin stornarea facturilor de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrala a livrarii de bunuri imobile.", organele de inspectie fiscala au considerat ca societatea nu a procedat la inregistrarea facturii ca avans, aceasta fiind inregistrata in evidenta contabila ca si intrare de mijloace fixe.

De asemenea, organele de inspectie fiscala considera ca factura respectiva nu este suficienta pentru a face dovada dreptului de proprietate conform prevederilor legale si nu da dreptul societatii de a inregistra in evidenta contabila o achizitie de mijloace fixe.

Tinand cont si de contractul de vanzare - cumparare imobiliara autentificat in 07.11.2006, incheiat intre domnul Z, in calitate de vanzator si SC X SRL, in calitate de cumparator, din care rezulta

transferul dreptului de proprietate asupra unui teren in suprafata de 2,662 ha si extrasul CF din data de 07.11.2006, organele de inspectie fiscala au considerat ca tranzactia imobiliara a fost incheiata doar in data de 07.11.2006, ulterior perioadei supuse controlului fiscal iar proprietarul de fapt si de drept al imobilelor este domnul Z, ca persoana fizica si nu SC Y SRL, acesta fiind motivul pentru care nu s-au incheiat in fata autoritatilor competente actele care sa ateste tranzactia efectuata intre cele doua societati, conform facturii in cauza.

Avand in vedere cele constatate prin procesul verbal incheiat in data de 18.01.2007, se retine ca organele de inspectie fiscala nu au clarificat situatia cu privire la data la care au fost indeplinite formalitatile legale privind transferul dreptului de proprietate asupra cabanei pentru muncitori si a terenului in suprafata de 300 m, deoarece conform contractului de vanzare-cumparare imobiliara autentificat in 07.11.2006, invocat de organele de inspectie fiscala, Z a vandut societatii doua terenuri in suprafata de 1 ha si 541 m, respectiv de 1 ha si 1.212 m, nefacandu-se nici o referire la cabana respectiva si la terenul aferent.

De asemenea, nici in extrasul de carte funciara din 07.11.2006, anexat in copie la dosarul contestatiei, nu este mentionata cabana ci doar cele doua terenuri agricole in suprafata de 1 ha si 541 m, respectiv de 1 ha si 1.212 m.

Astfel, nu se poate stabili daca SC X SRL a indeplinit formalitatile impuse de lege pentru a se face transferul dreptului de proprietate asupra cabanei si nici daca aceste formalitati au fost indeplinite in data de 07.11.2006, asa cum considera organele de inspectie fiscala, sau anterior acestei date.

Mai mult, conform adeverintei din 15.11.2006, eliberata de Primarie, anexata in copie la dosarul contestatiei, SC X SRL figureaza in registrul agricol la pozitia 60, vol. 12 strainasi cu suprafata de 300 m $\square$ curti cladiri, din care 110 m $\square$ pentru constructii insa organele de inspectie fiscala nu au stabilit daca aceasta adeverinta face referire la cabana in cauza si terenul aferent si nici in baza carui act figureaza societatea in registrul agricol cu aceasta suprafata.

Avand in vedere cele aratate in continutul deciziei, se retine ca, intrucat organele de inspectie fiscala au invocat in mod gresit baza legala pentru neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata si nu au clarificat situatia cu privire la data la care au fost indeplinite formalitatile legale privind transferul dreptului de proprietate asupra cabanei forestiere, pct. III.5 referitor la taxa pe valoarea

adaugata, din raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 07.11.2006, urmeaza sa fie desfiintat.

Fata de cele precizate in continutul deciziei si avand in vedere art. 186 alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, care precizeaza:

“Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare”, precum si pct. 102.5. Din Normele metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 1050/2004, care prevede:

“In cazul in care, ca urmare a desfiintarii actului administrativ fiscal conform art. 186 alin. (3) din Codul de procedura fiscala este necesara reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de catre o alta echipa de inspectie fiscala decat cea care a incheiat actul contestat”, pct. III.5. “Taxa pe valoarea adaugata”, din raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 07.11.2006 urmeaza sa fie desfiintat pentru suma reprezentand taxa pe valoarea adaugata, iar decizia de impunere din 14.11.2006 urmeaza sa fie anulata pentru aceeasi suma.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 180 si art. 186 alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

Desfiintarea pct. III.5. “Taxa pe valoarea adaugata” din raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 07.11.2006 pentru suma, reprezentand taxa pe valoarea adaugata si anulara deciziei de impunere din 14.11.2006 pentru aceeasi suma, urmand sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele prezentei decizii.